

עובדות ועובדים יקרים,

בימים של עשייה מרובה, עמידה ביעדים והתרכזות במשימות היומיומיות, חשוב שנזכיר לעצמנו שחלק משמעותי, טמון ביכולת שלנו לראות את כולם - את מי שבמרכז וגם את מי שנשאר בצד. לא במקרה חלק משמעותי מהאסטרטגיה שלנו עוסק בנושא שילוב והכלה של כל תלמידינו. אנחנו מייחסים כרשת חשיבות עצומה לכל תלמיד ותלמיד ולשילוב שלו בקהילה.

המשוררת עידית ברק, היטיבה לתאר בשירה "שיעור שחייה" נושא חשוב וכאוב זה.

שיעור שחייה

מאת: עידית ברק

את כל ילדי הכתה הזמינו למסיבה בערב שישי
מלבדי ומלבד ירון.
כשהגעתי לבית הספר ביום ראשון
הבלטתי חזה, הנפתי ידיים,
הכיתי בכח ברגלים
החזקתי גבוה את ראשי
מעל המים.
לא נתתי לאחרים לראות,
לא בלעתי, לא טבעתי,
למדתי לשחות.

השיר מתאר מציאות יומיומית שילדים רבים חווים – חווית ההדרה. הילד שלא הוזמן למסיבה מתמודד עם תחושת דחייה, ולמרות שהוא מגייס כוחות פנימיים ולומד "לשחות", הצלקת של אי ההזמנה מלווה אותו.

זו נקודה כואבת אך גם מחייבת עבורנו. ילדים ובני נוער שמודרים מאירועים, מפעילויות או ממעגלים חברתיים נאלצים לפתח מנגנוני הישרדות, אך אלו אינם תחליף אמיתי להשתייכות, אהבה וקבלה.

כמחנכים וכהורים יש לנו אחריות כפולה:

- לוודא שאין ילד או ילדה שנשארים מחוץ למסיבה, מחוץ לטיול, מחוץ לחוויה החברתית.
- ללמד את ילדינו ותלמידינו להזמין, לשתף, לראות את האחר ולהרגיש את מי שחסר.

אנשים שנמצאים באור לא רואים את מי שבחושך, אבל מי שבחושך רואה מצוין את מי שבאור. האחריות שלנו היא לא להניח לאף תלמיד או תלמידה להישאר בחושך.

ביחד נוכל ליצור קהילה חינוכית שבה אף אחד לא נשאר מאחור – לא בכיתה, לא במסיבה, לא בבית הספר, ולא בבית. זה תלוי רק בנו!

מאחל לכם ולבני ביתכם שנה טובה ושקטה עם בשורות טובות ולחזרתם המהירה של החטופים והחטופה. שתכלה שנה וקללותיה ותחל שנה וברכותיה.

בברכה,
רז פרויליך
מנכ"ל רשת אורט